

РЕШЕНИЕ
Гр. Габрово, 17.03.2016г.
В ИМЕТО НА НАРОДА

Габровски районен съд в открито заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди и шестнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЗОРНИЦА ПЕТРОВА

При секретаря В. Н., като разгледа докладваното от съдията, АНД № 129 по описа за 2016г. и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на „УНИКС“ ЕООД гр.Габрово, представлявано от управителя П.И.Р. против Наказателно постановление № РД -10-8 от 12.01.2016г. издадено от Председателя на Съвета за електронни медии.

В жалбата се сочи, че обжалваното наказателно постановление е неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие с разпоредбите на материалния и процесуалния закон. При издаването на наказателното постановление, както и при съставянето на АУАН били допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, водещи като непосредствена последица до ограничаване на правото на защита на наказаното лице, а именно нарушени били разпоредбите на чл. 42 т.,3,4 и 5 чл. 52 ал.1 и 4, чл. 57 ал.1 т.5и 6 от ЗАНН. Липсвало конкретно описание на нарушението. Погрешна била правната квалификация, както на твърдяните нарушения, така и на санкционните текстове от закона. Административно наказващия орган наложил имуществена санкция на дружеството за недефинирано в ЗРТ нарушение. Наказателното постановление било издадено в нарушение на чл. 125в т.2 от ЗРТ. Имуществената санкция е наложена на осн. чл. 126а ал.5 т.2 във вр. с чл. 127 ал.2 от ЗРТ. При така формулирани нарушения и наказания в чл. 125в т.2 от ЗРТ и чл. 126 а ал.5 от ЗРН не било възможно да се носи административно наказателна отговорност на осн. чл. 126 а от ЗРТ. В хода на административно наказателното производство било допуснато съществено нарушение, като нито в съставения АУАН, нито в издаденото Наказателно постановление били посочени точно кои програми и произведения се разпространяват без разрешение. Непосочването на тези обстоятелства в акта и наказателното постановление води до ограничаване правото на защита.

Претендира се отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата.

Процесуалният представител на ответния Съвет за електронни медии, оспорва жалбата, счита същата за неоснователна и моли, като такава да бъде оставена без уважение, а наказателното постановление, като правилно и законосъобразно да бъде потвърдено изцяло.

Съдът, като взе предвид жалбата и наведените в нея доводи, намери за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановеният срок е и процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

По делото се събраха писмени и гласни доказателства от съвкупната преценка на които съдът намери за установена следната фактическа обстановка:

На 12.11.2015г. в гр. София, бул. „Шипченски проход” № 69 при извършена служебна проверка на постъпилите в деловодството на СЕМ с вх. № ЛРР-13-34-02-43/12.08.2015г. и с вх. № ЛРР-13-34-02-51 от 14.08.2015г. от „Уникс” ЕООД документи е установено следното : „Уникс” ЕООД е предприятие вписано в регистъра на КРС по чл. 33 ал.1 т.1 от ЗЕС, като предоставящо услугата „разпространение на български и чуждестранни програми” в кабелна електронна съобщителна мрежа на територията на област Габрово, община Габрово. Съгласно чл. 125 в от ЗРТ, предприятието е задължено да предоставя на СЕМ на всеки 6 месеца, считано от 24.02.2009г. списък с разпространяваните програми и документите свързани с : придобиване на правата за разпространяване на програмите; придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми. С посочените две писма „Уникс” ЕООД е предоставило на СЕМ актуализиран списък на разпространяваните програми за периода 25.02.2015г. – 24.08.2015г. и приложени към него договори, уреждащи правата за разпространение на 94 броя програми. Предприятието „Уникс” ЕООД няма сключени договори за придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуалните произведения, включени в разпространяваните от него програми за периода 25.02.2015г. – 24.08.2015г. Съгласно чл. 21 ал.2 от ЗАПСП разрешение за препредаване по електронна съобщителна мрежа на произведенията се дава само чрез организация за колективно управление на авторски права. ЗАПСП определя, че всеки вид права се управлява от една организация, вписана в регистър по чл. 40 а от ЗАПСП на Министерство на културата. В периода на проверката организацията, управляваща правата на носителите на права на произведения в програмите, разпространявани от „Уникс” ЕООД са Музикаутор, Профон и Филмаутор. За да осъществява законосъобразно дейността по разпространение на радио- и телевизионни програми, предприятието е следвало да сключи договори с изброените по-горе организации за колективно управление на права за уреждане на правата върху произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми. Като не е направило това, предприятието „Уникс” ЕООД е разпространявало в кабелната си мрежа без надлежно уредени авторски и сродни права за периода 25.02.2015г. 24.08.2015г., нарушение на чл. 125 в т.2 от ЗРТ във вр. с чл. 126 а ал.5 т.2 от ЗРТ.

За установено нарушение е съставен АУАН от 23.11.2015г., надлежно връчен и подписан.

Въз основа съставения АУАН е издадено Наказателно постановление № РД-10-8 от 12.01.2016г. от председателя на СЕМ против „Уникс” ЕООД гр. Габрово за това, че на 12.11.2015г. в гр. София, бул. „Шипченски проход” № 69, при извършване на служебна проверка на постъпили в деловодството на СЕМ с вх. № ЛРР-13-34-02-43 от 12.08.2015г. и ЛРР -13-34-02-51 от 14.08.2015г. от „Уникс” ЕООД документи е установено следното : „Уникс” ЕООД е предприятие вписано в регистъра на КРС по чл. 33 ал.1 т.1 от ЗЕС, като предоставящо услугата „разпространение на радио- и телевизионни програми” в кабелна електронна съобщителна мрежа на територията на обл. Габрово. Съгласно чл. 125 в от ЗРТ, предприятие, което разпространява български и чуждестранни програми се

задължава да предоставя на СЕМ на всеки 6 месеца, считано от 24.02.2009г. списък на разпространяваните програми и документите, свързани с придобиване на правата на разпространение на програмите и придобиване на правата на разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми. С посочените по-горе писма „Уникс“ ЕООД е предоставило на СЕМ актуализиран списък на разпространяваните програми за периода 25.02.2015г. – 24.08.2015г. и приложените към него договори, уреждащи правата за разпространение на 94 броя програми. Предприятието „Уникс“ ЕООД няма сключени договори за придобиване на правата на разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните от него програми за периода 25.02.2015г. -24-08.2015г. Съгласно чл. 21 ал.2 от ЗАПСП разрешение за препредаване по електронна съобщителна мрежа на произведенията се дава само чрез организация за колективно управление на авторски права. ЗАПСП определя, че всеки вид права се управлява само от една организация вписана в регистър по чл. 40а от ЗАПСП на Министерство на културата. В периода на проверката организациите, управляващи правата на носителите на права на произведенията в програмите разпространявани от „Уникс“ЕООД са Музикаутор, Профон и Филмаутор. Музикаутор е сдружение на колективно управление на авторски права на композитори, автори на литературни произведения, свързани с музика и музикални издатели. Профон е дружество за колективно управление в частна полза на правата на продуцентите на звукозаписи, музикални видеозаписи и на артистите-изпълнители. Филмаутор е сдружение за колективно управление на авторски и продуцентски права. За да осъществява законосъобразно дейността по разпространение на радио- и телевизионни програми, предприятието е следвало да сключи договори с изброените по-горе организации за колективно управление на права за уреждане на правата върху произведенията, звукозаписите и записите на аудио- визуални произведения, включени в разпространяваните програми. Като не е направило това, предприятието „Уникс“ЕООД е разпространявало в кабелната си мрежа програми без надлежно уредени авторски и сродни права за периода 25.02.2015г. – 24.08.2015г., с което е нарушен чл. 125 в т.2 във вр. с чл. 126 а ал.5 т.2 от ЗРТ, поради което и на осн. чл. 126 а ал.5 т.2 от ЗРТ е наложена имуществена санкция в размер на 7 000 лева.

Изслушани са показанията на свидетелите Р.Д., С.Г. и М.Г., които потвърдиха изложените факти в съставения АУАН, но липсва конкретика относно разпространяваните произведения.

По делото са приложени писмо от СНЦ „Музикаутор“ до кабелните оператори за прекратяване на договори за препредаване, Уведомление от СНЦ „Музикаутор“ до управителите на сателитни, кабелни IPTV оператори относно сключване на договор за препредаване на музика, получено от жалбоподателя на 15.12.2015г., Електронно писмо от СНЦ „Музикаутор“ до „Уникс“ ЕООД от 18.01.2016г. във връзка с предложен договор за препредаване на музикални и свързани с тях литературни произведения.

Приложени са разпечатка от публичния регистър на КРС по чл. 33 ал.1 т.1 от ЗЕС относно предприятието „Уникс“ ЕООД, писмо от „Уникс“ЕООД с вх. № ЛРР-13-34-02-43 от 12.08.2015г. за изпращане на приложени копия на договори с доставчици на медийни услуги и писмо от „Уникс“ ЕООД с вх. № ЛРР – 13-34-02-51 от 14.08.2015г. с приложен списък на препредаваните програми.

Съгласно разпоредбата на чл. 125в от Закона за радиото и телевизията, предприятие, което разпространява български и чуждестранни програми, се задължава да предоставя на Съвета за електронни медии на всеки 6 месеца, актуализиран списък на разпространяваните програми и документите, свързани с придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми. Според санкционната разпоредба на чл. 126а, ал.5, т.2 от ЗРТ за нарушение на разпоредбите на чл. 125в се налагат имуществени санкции, както следва: за разпространение на програми без надлежно уредени авторски и сродни права - от 7000 до 30 000 лв.

Съдът констатира, че в хода на административно - наказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, представляващи самостоятелно основание за отмяна на атакуваното наказателно постановление.

В АУАН е налице несъответствие между фактическото описание на нарушението и посочената за нарушена разпоредба на ЗРТ. В акта е отразено, че жалбоподателят е извършил нарушение на посочената разпоредба, тъй като, в качеството си на предприятие, което разпространява български и чуждестранни програми, не е имало сключени договори за придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио - визуални произведения, включени в разпространяваните програми за периода 25.02.2015 г. - 24.08.2015г. В текста на цитираната разпоредба обаче е предвидено единствено задължение за предоставяне на актуализиран списък на разпространяваните програми и документите, свързани с придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми. В този смисъл, посочената разпоредба влече след себе си неблагоприятни правни последици само за онези предприятия, които не изпълняват задължението си на всеки 6 месеца да предоставят на Съвета за електронни медии актуализиран списък с изискуемите към него документи, но не и за тези предприятия, които нямат сключени договори за придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио - визуални произведения, включени в разпространяваните програми.

В съставения АУАН липсва конкретно посочване на разпространяваните от предприятието програми за посочения период. В акта е посочено най-общо, че "Уникс" ЕООД, в качеството си на предприятие, което разпространява български и чуждестранни програми, не е имало сключени договори за придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио - визуални произведения, включени в разпространяваните програми за периода 25.02.2015 г. - 24.08.2015г. Начинът, по който нарушението е описано възпрепятства както жалбоподателя, така и съда да разбере кои точно програми предприятието разпространява без да има надлежно уредени авторски права. Данните във връзка с разпространяваните програми се съдържат в приложеното по делото от жалбоподателя писмо вх. № ЛРР-13 34-02-43/ 12.08.2015 г. и ЛРР -13-34-02-51 /14.08.2015г., но същите не са били посочени, конкретизирани и изброени както в съставения акт, така и в издаденото въз основа на него наказателно постановление. И в акта и в наказателното постановление единственото, което е направено като описание на нарушението е посочването на периода, в който същото е извършено и възпроизвеждане на текста на нарушената разпоредба.

Описанието на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено обаче следва да се съдържат в акта за установяване на административно нарушение и е

недопустимо препращане към други писмени документи. Този извод се налага от обстоятелството, че актът за установяване на административно нарушение поставя началото на административно-наказателното производство и нарушителят следва да има възможност да разбере конкретно вмененото му нарушение. В АУАН, съгласно изискванията на чл. 42, т.4 от ЗАНН, следва да бъдат посочени конкретни факти и обстоятелства, които като се подведат под съответната правна норма, осъществяват предвидения в нея състав на административно нарушение. Между словесното описание на извършеното нарушение и неговата цифрова квалификация следва да има пълно съответствие, тъй като в противен случай конкретният правен субект, чиято административно-наказателна отговорност е била ангажирана, ще бъде поставен в невъзможност да разбере спрямо кои факти е следвало да се защитава в хода на административно-наказателното производство, както и да разбере конкретната законова разпоредба, която се твърди, че е нарушил виновно. В процесния акт не са посочени конкретни факти и обстоятелствата за съответното нарушение, при които същото е било извършено и установено.

Допуснатото нарушение в акта за установяване на административно нарушение е пренесено и в издаденото наказателно постановление. В него също липсва пълно описание на нарушението, за което се налага съответната имуществена санкция, с което е нарушена императивната разпоредба на чл. 57, ал.1, т.5 от НПК.

Съдът счита, че липсата на тези съществени реквизити в акта за установяване на административно нарушение е ограничило правата на жалбоподателя, с които разполага в административно-наказателното производство и възможността му да организира адекватно защитата си. Същото нарушение на процесуалните правила е пренесено и в атакуваното наказателно постановление, в което не са спазени изискванията на чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Начинът, по който нарушението е описано възпрепятства, както жалбоподателя, така и съда да разбере кои точно програми предприятието разпространява без да има надлежно уредени авторски права.

Както в АУАН, така и в НП е прието, че дружеството няма сключени договори с организации, за колективно управление на права за уреждане на правата върху произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуалните произведения, включени в разпространяваните от предприятието програми. Този извод е обоснован с непредставяне от дружеството на документи, изискуеми съгласно чл. 125в, т. 2 ЗРТ – документи, свързани с придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми. От разпоредбата на чл. 125в от ЗРТ е видно, че законът разграничава понятието "разпространение на програми" от понятието "разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми". От текста на Параграф 1, т. 3 от ДР на ЗРТ е видно, че "Програма" е система от всички елементи, които създава и разпространява операторът, и която е носител на определено съдържание, разпределено в часова схема. В Параграф 1, т. 6 и т. 7 от ЗРТ - са уредени и легалните дефиниции на "Български аудио- и аудио-визуални произведения" и "Европейски произведения". Това разграничение, изрично уредено в приложимия закон, не е взето предвид от наказващия орган, който след като е установил относимите факти е посочил неправилна квалификация на нарушението. Установена е липса на договори за разпространение на различни видове произведения, а нарушението е квалифицирано като разпространение на програми без уредени авторски права. На

следващо място, съгласно посочената в НП като нарушена разпоредба на чл. 126а, ал. 5, т. 2 от ЗРТ, за разпространение на програми без надлежно уредени авторски и сродни права се налагат имуществени санкции в размер от 7000 до 30 000 лв. Тази разпоредба е ясна и конкретна, и предвижда налагане на имуществени санкции единствено за разпространение на програми без уредени авторски права, но не и за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения без авторски права. С процесното наказателно постановление е установено, че дружеството е представило договори за разпространение на излъчваните програми, следователно не е извършило нарушение на чл. 126а, ал. 5, т. 2 от ЗРТ. За разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми, в посочената правна норма не е предвидено ангажиране на административнонаказателната отговорност..

Но дори и да се приеме, че подобно разпространяване е установено във връзка със задължението на ответника по чл. 125в, т. 2 ЗРТ, то АУАН и НП отново не съответства на изискванията на чл. 42, т. 3 ЗАНН, респ. - чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, доколкото не съдържат дата на извършване на нарушението и пълно описание на нарушението, като не се съдържат конкретни данни за произведенията, звукозаписите и записите на аудиовизуални произведения, включени в разпространяваните програми, които са били с неуредени права за посочения период. Не е посочено кои програми, по кое време са излъчени, както и кои произведения са разпространени и кои именно авторски и сродни права са нарушени, нито са посочени такива, вкл. и конкретно нарушените в тази насока правни норми. Липсата на описание на нарушението с конкретните индивидуализиращи го признаци е довело и до недоказаност на самото нарушение.

По изложените съображения, съдът счете обжалваното наказателно постановление за неправилно и незаконосъобразно и като такова следва да бъде изцяло отменено.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № РД-10-8 от 12.01.2016г. издадено от Председателя на Съвета за електронни медии, с което на „УНИКС“ ЕООД със седалище и адрес на управление гр. Габрово, ул. „Христо Ботев“ № 14, представлявано от П.И.Р. на осн. чл. 126 а ал.5 т.2 от ЗРТ е наложена имуществена санкция в размер на 7 000 лева, като неправилно и незаконосъобразно.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд Габрово в 14 дневен срок от получаване на съобщението, че същото е изготвено.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

РЕШЕНИЕ
№ 158
Габрово, 30.05.2016 г. година
В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД- ГАБРОВО в открито съдебно заседание проведено на осемнадесети май, две хиляди и шестнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ : ИВАН ЦОНКОВ
ЧЛЕНОВЕ : ЕМИЛИЯ КИРОВА- ТОДОРОВА
ГАЛИН КОСЕВ

при секретаря Радослава Кънева и с участието на прокурор Александров от Окръжна прокуратура Габрово, като разгледа докладваното от съдията КИРОВА к.а.н.д. № 142 от 2016 година по описа на същия съд, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл.63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, във вр. с чл.208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба с вх. № СДА-01-701 от 21.04.2016 г. по описа на Административен съд Габрово /ГАС/, подадена от Съвета за електронни медии /СЕМ/, чрез председателя М.С., представляван процесуално от Д.П., старши юрисконсулт на СЕМ, против съдебно решение № 119 от 17.03.2016 г., постановено по н.а.х.д. № 129 от 2016 г. по описа на Районен съд Габрово /ГСС/.

С атакувания съдебен акт е отменено наказателно постановление /НП/ № РД-10-8 от 12.01.2016 г., издадено от Председателя на СЕМ, с което на „*****“ ЕООД, Габрово, с ЕИК: *****, на основание чл.126а, ал.5, т.2 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/ е наложена имуществена санкция в размер на 7 000.00 /седем хиляди/ лв. за нарушение на 125в, т.2, във вр. с чл.126а, ал.5, т.2 от същия нормативен акт.

Касаторът моли за отмяна на първоинстанционния съдебен акт и потвърждаване на така посоченото НП.

Нарушението, за което от ответник- жалба е потърсена административно наказателна отговорност, е описано по следния начин и се изразява в следното:

На 12.11.2015 г., в гр. София, при извършена служебна проверка на постъпили в деловодството на СЕМ документи от „*****“ ЕООД е установено, че същото е предприятие, вписано в регистъра на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/ по чл.33, ал.1, т.1 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/, като предоставящо услугата „разпространение на радио- и телевизионни програми” в кабелна електронна съобщителна мрежа на територията на обл. Габрово. На основание чл.125в от ЗРТ такова предприятие е длъжно да предоставя на СЕМ на всеки 6 месеца, считано от 24.02.2009 г. списък с разпространителите на програми и документите, свързани с: 1.придобиване правата за разпространение на програмите и 2.придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми. С две писма от 12.08.2015 г. и 14.08.2015 г. дружеството е представило в СЕМ съответната информация, като се установява, че то няма сключени договори за придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите

и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните от него програми за периода от 25.02.2015 г. до 24.08.2015 г.

Съгласно чл.21, ал.2 от Закона за авторското право и сродните му права /ЗАПСП/ разрешение за препредаване по електронна съобщителна мрежа на произведенията се дава само чрез организация за колективно управление на авторски права. В периода на проверката организациите, управляващи правата на носителите на права на произведенията в програмите, разпространявани от „*****” ЕООД, са ****, ***** и ***** – сдружения за колективно управление на авторски права. За да разпространява законосъобразно радио- и телевизионни програми, търговецът е следвало да сключи договори с така посочените организации за колективно управление на права. Като не е направило това, дружеството е нарушило чл.125в, т.2 от ЗРТ, поради което и на основание чл.126а, ал.5, т.2, във вр. с чл.127, ал.2 от същия закон от него е потърсена административнонаказателна отговорност чрез налагане на имуществена санкция.

Пред първоинстанционния съд санкционираното лице атакува това НП, като намира, че то е издадено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процедурата. Конкретно оплакванията му се състоят в следното: Основното оплакване на санкционираното дружество е това, че правната квалификация на деянието не съответства на фактическото му описание, като по този начин не става ясно за какво точно по вид нарушение то носи отговорност и се препятства правото му на защита. Неправилно подбрана е и санкционната нормативна разпоредба. Соченото като нарушено нормативно правило съдържа регламентирано задължение за представяне в СЕМ на определена документация, но не за неизпълнено задължение за деклариране е наложена имуществената санкция. Правноукомирото поведение според АУАН и процесното НП се изразява в разпространение на програми без надлежно уредени авторски права, но то се санкционира на основание друг закон – ЗАПСП, но не този нормативен акт е приложен.

На следващо място жалбоподателят е посочил, че към процесния период организациите, упражняващи правата на носителите на авторски права на произведенията в програмите, разпространявани от „*****” ЕООД все още не са могли да предоставят такива права за предаванията поради все още текуща процедура и преговори за тарифа. Тези преговори са приключили след края на периода, който е 24.08.2015 г.

Прави се и възражение за допуснато съществено процесуално нарушение, а именно- неяснота в относимата към правния спор фактология относно липсата на информация в АУАНВ и НП кои точно програми и произведения се разпространяват без разрешение. Непосочването им съставлява съществен пропуск в описанието на деянието и обстоятелствата, при които е било извършено то, т. к. нито деецът, нито съдът могат да бъдат наясно и да се провери наличието на твърдяните от актосъставителя и административно наказващия орган /АНО/ факти.

ГРС е отменил процесното НП т. к. е счел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, които налагат този правен резултат. Съдът е отчел разминаване между фактическото описание на нарушението и съдържанието на сочената като нарушена нормативна разпоредба. Последната влече след себе си неблагоприятни последици само за онези предприятия, които, въпреки че имат такова задължение, не предоставят на СЕМ в съответните срокове необходимата информация, докато деянието, за което от търговеца се търси отговорност, се изразява в разпространение на български и чужди програми без наличие на сключени договори за придобиване на такива права. Съдът споделя

възражението на жалбоподателя, че АУАН и НП страдат от непълнота, като в тях не са цитирани тези програми, поради което и това твърдение не може да бъде проверено относно неговата истинност. Задължителни реквизити и на акта, и на наказателното постановление са описанието на самото деяние и на обстоятелствата, при които то е било извършено и отразяването им в други документи не санира този съществен порок на формата им.

На следващо място съдът е обърнал внимание на това, че в АУАН и в НП е прието, че дружеството няма сключени договори с организации за колективно управление на права за уреждане на правата върху произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните от предприятието програми. Този извод е обоснован с непредставяне от страна на дружеството на документи, изисквани от чл.125в, т.2 от ЗРТ, а това са документи, свързани с придобиването на права за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на такива произведения, които са включени в разпространяваните програми. От съдържанието на тази разпоредба е видно, че законът прави разграничение между понятията „разпространение на програми” и „разпространение на произведения, звукозаписи и записи на аудио-визуални произведения”, включени в такива програми. АНО не е обърнал внимание на това различие и след като е установил релевантните факти е посочил неправилна квалификация на нарушението. В случая е установена липса на договори за разпространението на различни видове произведения, докато деянието е квалифицирано като разпространение на програми без уредени отношения във връзка с авторските права. Съгласно цитираната в процесното НП санкционна разпоредба на чл.126а, ал.5, т.2 от ЗРТ санкции се налагат само за разпространение на програми без уредени авторски права, не и за разпространение на произведения, звукозаписи и записи на аудио-визуални произведения без предоставени такива права. С процесното НП е установено, че дружеството е представило договори за разпространение на излъчваните програми и, следователно, от него не може да се търси административнонаказателна отговорност по чл.126а, ал.5, т.2 от закона.

Касационната жалба против този съдебен акт е подадена в законния срок, от заинтересована страна и е процесуално допустима, с оглед на което ГАС я разгледа по същество.

Касационните основания за отмяна на атакувания съдебен акт са твърдени нарушения на материалния и процесуалния закон. По-конкретно касаторът намира, че разпоредбата на чл.126а, ал.5 от ЗРТ съдържа хипотезите на две нарушения, съответно регламентирани в по т.1 и т.2, като първото се изразява в непредоставяне на информацията по чл.125в от закона или предоставяне на непълна и/или невярна такава, а второто касае разпространяването на програми без надлежно уредени авторски и сродни права, като и в двата случая санкционната норма е обвързана със състава на деяние по чл.125в. Нарушението по т.2 се установява при липса на съответни договори с доставчици на медийни услуги за програмите като цялостен продукт или с организации за колективно управление на права за произведенията, включени в разпространяваните програми. Това означава, че с непредставянето на договорите от една страна е налице нарушение на чл.126а, ал.5, т.1 от ЗРТ при положение, че такъв договор е наличен, но не е бил представен. Когато обаче такъв договор изобщо не е сключен, тогава нарушението е по т.2, т.к. липсата му съставлява неуредане на авторски и/или сродни права.

Касаторът не оспорва твърдението, че ЗРТ санкционира разпространението на програми без надлежно уредени авторски права, но той счита, че не може да се приеме, че са налице такива права в пълен обем за разпространение на самите програми, без уреждане на правата за отделните произведения, включени в тях, т.к. всяка една програма се състои от множество различни музикални, аудио-визуални и др. произведения. В този смисъл уреждане на правата за разпространение на последните автоматично налага извода и за неуредени права на разпространение на самите програми.

Жалбоподателят не намира, че е допуснал съществено нарушение с неуточняване в АУАН и НП на програмите и произведенията, които санкционираното предприятие е разпространявало без разрешение, т.к. за законосъобразното им излъчване е нужно единствено наличието на договор със съответната организация за колективно управление на права, управляваща съответната категория права и за СЕМ не е нужно по-нататък да изследва преотстъпването на правата за всяко отделно произведение. При проверката на „*****” е установена пълна липса на договори с организациите, управляващи тези категории права, свързани с препредаване на произведения, които са посочени и в акта и в постановлението.

Касаторът оспорва изводите на първоинстанционния съд, направени по отношение на данни за мястото и датата на извършване на нарушението, които според ГРС липсват. Жалбоподателят оспорва това твърдение и сочи, че в АУАН и НП изрично е посочен 6-месечния период, за който е установено, че предприятието не е разполагало с договори със сдруженията за колективно управление на права.

В проведеното по делото открито съдебно заседание касационният жалбоподател, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът, редовно призован, се представлява от адв. С.К., който оспорва жалбата.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата, като намира, че тя следва да се остави без уважение, а първоинстанционния съдебен акт следва да бъде потвърден.

Съгласно чл.218, ал.1 от АПК, Административен съд Габрово разгледа касационната жалба на посочените в нея основания, а на основание ал.2 провери служебно валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. ГАС не следи служебно единствено за допуснати от първоинстанционния съд процесуални нарушения, на които касационният жалбоподател не се е позовал изрично в срока за подаване на касационната жалба.

Спорът между страните пред настоящата съдебна инстанция е по тълкуването и прилагането на правните норми. От фактическа страна ГАС намира, че той е изяснен изцяло и не са налице спорни моменти. За да се произнесе по него съдът взе предвид следното:

Фактическото описание на нарушението, според съдържанието на НП, се изразява в това, че „*****” ЕООД е разпространявало в кабелната си мрежа програми без надлежно уредени авторски и сродни права за периода 25.02.2015 г. – 24.08.2015 г., като не е сключило договори с посочените в същото постановление организации за колективно управление на права за уреждане на права върху произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми. По този начин според актосъставителя и АНО е нарушена разпоредбата на чл.125в, т.2, във вр. с чл.126а, ал.5, т.2 от ЗРТ.

ГАС намира, че нарушението е конкретизирано като период на извършване и този период е с ясно очертани граници – начален и краен момент.

Нарушението е продължено като вид, т.к. се осъществява непрекъснато през така посочения период. По тази причина не може да се изисква от актосъставителя и АНО да посочат конкретна „дата на извършването“ му.

Сочената като нарушена нормативна разпоредба гласи следното: „Предприятие, което разпространява български и чуждестранни програми, **се задължава да предоставя на Съвета за електронни медии на всеки 6 месеца актуализиран списък на разпространяваните програми и документите**, свързани с придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми. Задължението, което възниква за адресатите на тази правна норма въз основа на съдържанието ѝ, е съвсем различно от фактически описаното в НП нарушение. То се състои в предоставяне на определена по вид и форма информация в определени срокове. Обвинението срещу „*****“ ЕООД обаче не е за неподаване на информация, нито за забавено, частично или некачествено изпълнение на това задължение. Липсата на сключени договори не може да се приравни на липса на предоставена информация. Това са два различни фактически състава, които не могат да бъдат произволно и свободно заменени един с друг. В тази връзка ГАС изцяло споделя изводите на първоинстанционния съд за съществено разминаване между фактическото описание на нарушението и неговата правна квалификация, което съставлява съществено процесуално нарушение, накърняващо правото на защита на санкционираното лице, което не е наясно за кое от двете деяния носи административнонаказателна отговорност – за описаното като фактология поведение или за съдържащото се в хипотезата на сочената като нарушена нормативна разпоредба такова. Съдът, като правораздавателен орган, също не може да прецени кое от двете нарушения следва да установи като налично. Неяснотата в обвинението съставлява нарушение на формата на акта и на процедурата, което е дотолкова съществено, че само неговото наличие е достатъчно, за да бъде отменено НП.

Според санкционната нормативна разпоредба на чл.126а, ал.5, т.2 от ЗРТ за нарушение на разпоредбите на чл.125в се налагат имуществени санкции, както следва: за разпространение на програми без надлежно уредени авторски и сродни права - от 7000 до 30 000 лв. Хипотезата на тази разпоредба съответства на фактическото описание на деянието, но не и на сочената като нарушена нормативна разпоредба. Това, че самият законодател е обвързал санкционната разпоредба със състав, който няма отношение към хипотезата ѝ, не може да се тълкува и прилага в ущърб на частноправните субекти. Посочването и на двете норми за правна мотивировка на деянието в НП е съществено процесуално нарушение, тъй като накърнява правото на защита на санкционирания субект да бъде запознат с вида и характера на противоправното си поведение, в случая да е наясно конкретно коя разпоредба на закона е нарушил, предвид това, че алтернативност при изброяване на нарушената норма не може да има.

Наред с така изложеното настоящият касационен състав споделя мотивите на ГРС досежно несъответствието в използваната терминология относно „програми“ и „произведения“. Санкционната разпоредба се интересува от разпространението на програмите, докато сочената като нарушена разпоредба на чл.125в от ЗРТ касае произведенията. Самата правна норма разграничава програмите и произведенията, като ги регламентира в две отделни точки и в случая е налице позоваване на т.2, касаеща произведенията. Прилагане на правни норми в административното наказване е

недопустимо, тъй както това не следва да се допуска в сферата на наказателното право. За да се понесе административнонаказателна отговорност е необходимо нормата да е ясна във всички свои части и поведението на лицето, привлечено към такава отговорност, да може изцяло да се впише в нейната хипотеза, без да е нужно да се прилагат аналогии, разширително или изправително тълкуване. Неясната и неточна правна норма е законодателна грешка, която следва да се изправи от законодателния орган, а не от административните и съдебни органи, които могат само да прилагат вече наличните нормативни правила и да правораздават според точното съдържание на последните.

Наред с това следва да се отбележи, че изложените в НП обстоятелства сочат наличие на множество самостоятелни фактически основания за възникване на административнонаказателна отговорност. В него е отбелязано, че търговското дружество е разпространявало множество радио- и телевизионни програми на различни изпълнители и с различни притежатели на правата- "*****", "*****" и "*****". При наличие на реална съвкупност от нарушения, съгласно чл.18 от ЗАНН, наказващият орган е следвало да наложи наказания за всяко от тях поотделно, като го индивидуализира с всички обективни признаци. При положение, че дружеството е разпространявало само една програма по този начин, то от него също би се търсила административнонаказателна отговорност и би било наложено същото по вид и размер наказание, т.к. в случая е наложено минимално предвиденото такова. За твърдените нарушения е наложено на "*****" ЕООД едно общо административно наказание. Така допуснатото в производството процесуално нарушение прави неясна волята на наказващия орган за кое административно нарушение е ангажирана отговорността на търговеца. С оглед на това, съдът приема, че последният е ограничен в правото му да узнае какво нарушение му се вменява и следователно е лишен от възможността да упражни ефективно правото си на защита.

ГАС споделя и позицията, че нарушението е описано по общ начин в АУАН и НП, от което може да се направи извода, че през процесния период всички програми и предавания, предоставени от посочените в НП три организации, управляващи правата на носителите на авторски и други сродни права, са били излъчвани в нарушение изискванията на ЗАПСП, но не е ясен дори техният общ брой, за да се установи и броят на осъществените нарушения. Дали в случая през този период са течали преговори между предприятието и тези организации е без значение. Нарушения са налице, подобни излъчвания не следва да се осъществяват, без субектът да има легално предоставено такова право, а реализираните такива съставляват законово нарушение на така посочения нормативен акт. Не за такова нарушение, обаче, от „*****“ ЕООД е потърсена административно-наказателна отговорност.

В заключение настоящият съдебен състав намира, че като е отменил процесното НП, първоинстанционният съд се е произнесъл с едно мотивирано и законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Пред настоящата съдебна инстанция ответникът се представлява от адвокат, който се легитимира пред нея с договор и пълномощно, от чието съдържание е видно, че за съдебна защита пред ГАС страната е заплатила 350.00 лв., поради което е направено искане за присъждане на тези разноски. Съгласно процесуалния закон /ЗАНН/ и специалният такъв – ЗРТ, като взе предвид разпоредбата на чл. 84 от ЗАНН, препраща към разпоредбите на НПК, раздел III, чл. 187-190, ГАС намира, че такава възможност не е предвидена за реализация в рамките на настоящото касационно административнонаказателно производство. В този смисъл е и Тълкувателно решение № 2

от 03.06.2009 г. на Върховният административен съд на Република България - Общо събрание на колегиите, съгласно което административните съдилища не присъждат разноски в производствата по касационни жалби срещу решенията на районните съдилища по административнонаказателни дела, поради което искането следва да бъде оставено без уважение.

Въз основа на горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. първо, във вр. с ал.1 от АПК, във вр. с чл.63 от ЗАНН Административен съд Габрово

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 119 от 17.03.2016 г., постановено по н.а.х.д. № 129 от 2016 г. по описа на Районен съд Габрово, с което е отменено наказателно постановление № РД-10-8 от 12.01.2016 г., издадено от Председателя на Съвета за електронни медии, с което на „*****” ЕООД, Габрово с ЕИК: ***** на основание чл.126а, ал.5, т.2 от Закона за радиото и телевизията е наложена имуществена санкция в размер на 7000.00 /седем хиляди/ лв. за нарушение на чл.125в, т.2 от същия нормативен акт като мотивирано и законосъобразно.

Решението е окончателно.

Препис от решението следва да се връчи на страните в едно със съобщението.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.